

Cultura i Espectacles

Subirachs tindrà museu al Poblenou

Un centenar d'obres de l'artista lluiran de manera permanent en un espai a partir del 27 de maig

Maria Palau
BARCELONA

Josep Maria Subirachs (Barcelona, 1927-2015) es va morir amb la pena de no haver pogut obrir un museu de la seva obra. Amb aquest dret objectiu havia seleccionat, guardat i, per tant, apartat de la circulació del mercat, un grup de peces selectes de petita mitjà format. El va tenir a tocar, el seu subelctat museu, però l'ambició projecte que volia impulsar Caixa Penedès en un sumptuós edifici del carrer de la Princesa va quedar truncat per la crisi. L'artista, ja molt malalt, es va enfonsar antecipadament. Al cap de res es feia per sempre, però abans es va reconstruir amb la premissa que li va fer la seva filla, la historiadora de l'art, Julia Subirachs: "El faré".

I ja està fet. El 27 de maig s'inaugurarà l'Espai Subirachs. No es beneficiarà d'un emplaçament privilegiat, ni d'una arquitectura singular, però, per contra, està estretament vinculat a la biografia de l'artista. El museu es troba al Poblenou, el barri on va néixer i on va començar a bangar artísticament. El barri d'un temps es va sentir.

Al costat de la casa natal
Els horcos, encapçalats per Julia Subirachs, han adquirit un local al carrer Batlló, a quatre passes de la casa natal del creador, al carrer Pere Quart. Els dos edificis es veuen molt bé, i a mig camí l'un de l'altre hi ha un altre edifici ple de significació en la vida.

L'artista, ja molt malalt, es va enfonsar antecipadament. Al cap de res es feia per sempre, però abans es va reconstruir amb la premissa que li va fer la seva filla, la historiadora de l'art, Julia Subirachs: "El faré".

ment cultural. I no són els mateixos. L'Espai Històric del Poblenou també hi està donant suport.

El local, que s'està reformant, és una planta baixa d'un bloc de pisos que fins fa poc feia les funcions de taller de confecció. "Es manté, cosa de fet era el taller de Subirachs", subratlla la filla de l'artista. La idea de jugar amb un efecte sorpresa: trobar-se davant d'una figura anònima que amaga un interior "molt". En els prop de 300 metres quadrats de l'espai s'hi desplegaran un centenar d'obres, entre escultures, pintures i dibuixos de totes les èpoques, a més de material documental divers procedent del seu arxiu personal.

La nau tindrà una zona de recepció presidida per una escultura representativa de la trajectòria de l'artista, que serà treballada per l'artista. El seu propi artista no va començar ni es va acabar aquí, exclama la historiadora de l'art, con-

L'APUNT
Antidot contra l'oblit i l'insult
Jaume Vidal

La síntesi amb un artista és personal. No tothom comunica de la mateixa manera amb una obra. El treball de Subirachs pot agradar o no, però és indiscutible que era un gran artista en el sentit que intentava transcendir la quotidianitat amb una intencionalitat emotiva intel·lectual. Va ser i justament tractat en el sentit que la subjectivitat de la seva interpretació no

pot arribar a l'essència. I així ho va haver de patir per part de molts que creien que la seva intervenció a la Sagrada Família era inadequada. Potser si o potser no. El subjectivisme hi cobria cara. Per sort, la inquietud que se li va fer pot ser ara compensada gràcies a la iniciativa de la seva filla, Julia, de crear un espai per a la seva obra. Antidot contra l'oblit i l'insult.

I també a Sant Julià de Ramis

No volí tenir tancat el llegat del meu pare? Crec que és una idea molt bona. Subirachs en pensaven d'altres, d'evolucions espacials. La galeria barcelonina Eusebi ha programat una exposició d'obra gràfica seva a partir de l'any, dins el cicle El paper de l'art i el Museu de la Pell d'Igualada obrirà el 5 de maig una mostra que aborda el tractament de la figura femenina en els gravats i les escultures de Subirachs. I encara una darrera bona notícia, també molt esperada. La Diputació acorda restaurar una de les escultures més emblemàtiques de l'artista, l'obra 222, situada a les Lles Mundet. Creada el 1952 és la primera obra abstracta que es va col·locar a l'espai públic de Barcelona.

ciència que costaria superar els prejudicis que el personatge.

El projecte està sent impulsat i finançat per la família. Sense ni un cèntim d'euro de subvenció. La intervenció que estan fent és important. "No s'entendria, però hem d'aconseguir fer-lo sostenible", adverteix Subirachs.

Subirachs, deixant clar que la continuïtat de l'equipament dependrà de què es pugui mantenir. Estan molt sols en aquesta aventura. Quan Subirachs va morir, la família va oferir a les institucions el local, però després de la desgràcia. Per bé que l'exposició serà permanent, periodicament es faran petites canvis per introduir-hi noves obres. L'espai es farà habitat, per fer-hi trobades i presentacions.

Tot i tindrà una nau de recepció, però no serà un espai de recepció. "El repte és que la gent descobreixi un Subirachs que és molt més que el polític escultor de la Sagrada Família. Tota la vida quan va aconseguir aquest gran estatus, el 2015, l'artista es va convertir en un fenomen a la Xina gràcies a una exposició que va visitar 800.000 persones. "En ho volem comparar tot". Un xec en

blanc que van reduir. Corea és un altre país on estarien molt contents de tenir un museu seu.

El cas és que, després de tancar-hi tant, l'artista va una data simbòlica que Julia Subirachs no volia que passés desapercebuda. El primer 11 de març l'artista havia completat 90 anys. "Què es recorda del seu aniversari? El 1927? No ho crec". El que no tindrà el museu de capçalera de l'art català (i que no té tant d'altres artistes de la mateixa generació de Subirachs) si que el tindrà el Centre Cultural de Terrassa, on el 9 de març s'inaugurarà una retrospectiva que es farà de manera arcaica un avanç dels continguts del museu. Un museu que els descendents de Subirachs ja no volen donar més.

Però no es tanquen a una futura iniciativa institucional. En el ple del novembre, ERC va fer una petició al govern municipal per activar un projecte de ciutat. El regidor de Cultura, Jaume Collado, no ho va descartar, però tampoc va concretar res. La política sempre és un altre ritme. ■

'Claudia Chacabart' (1949), 'Repte' (1962) i 'Escultura de l'entrellat' (2007). Les escultures que formen l'Espai Subirachs. A sota, una imatge del carrer Batlló, a l'entrada hi ha el local del museu. A la dreta, la casa natal de l'artista, a la dreta, l'edifici de la cooperativa Pius i Jordà, actual seu de la Sala Beckett. ■

